

Vrijwillig de armoede in



FIDESCO

KATHOLIEKE ORGANISATIE
VOOR INTERNATIONALE
ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Beste vrienden, familie en bekenden,

Een nieuwe plek

Inmiddels zijn we goed aangekomen op onze nieuwe missie plek in Kigali, Rwanda. Het grote regenseizoen is hier begonnen wat betekent dat de temperaturen aangenaam zijn en dat er af en toe een hoosbui met onweer over komt. Beter uit te houden dan in Zambia waar het nu nog bloedheet is en men zit te wachten op de eerste regendruppels. Kigali ligt op een aantal heuvels die in grote mate de indeling van de stad bepalen. Het is, vooral hoger op de heuvels, opvallend opgeruimd. Elke heuvel is een district met boven op de heuvel het centrum. Daar omheen de rijkere buurten met dure huizen, hekken met prikkeldraad er omheen en bewakers zelfs in sommige gevallen. Lager, in de dalen zijn de armere buurten en sloppenwijken. Hier blijft ook meer vocht hangen en zijn er meer muggen. In één zo'n dal, in het district Remera, bevinden wij ons. Hier is ook het centrum van de gemeenschap Emmanuel met daaraan verbonden het Cecydar project, waarover later meer. De gemeenschap Emmanuel is een internationale, katholieke, charismatische gemeenschap waar wijzelf sinds enkele jaren ook lid van zijn.

Bouw van een kapel

De grond waarop zowel het gemeenschapscentrum als het straatkinderenproject Cecydar gebouwd zijn, is al voor de genocide in 1994 geschonken aan de gemeenschap. Het was toen een wild stuk land in de vallei wat schijnbaar veel gebruikt werd door dieven om zich te verstoppen. Toen de verantwoordelijken van de gemeenschap, Cyprien en Daphrose Rugamba, tijdens de genocide om het leven gebracht waren, bleef de gemeenschap hier verweesd achter. Zonder geld om iets met het land te doen. De regering zette er extra druk op door te dreigen het land in beslag te nemen als ze er niet op zouden gaan bouwen. De leden van de gemeenschap besloten een aanbidding te houden waarna zij de inspiratie ontvingen om een brief aan de Verenigde Naties (VN) te sturen voor

hulp. Hun doel was de droom van Cyprien en Daphrose te realiseren: een plek creëren waar mensen ongeacht of ze Hutu, Tutsi, blank, zwart, rijk, arm zijn, zich geliefd voelen. Als symbool voor deze plek werd het hart van Jezus gekozen. De oproep aan de VN werd gehoord en hulp kwam er om het land voor te bereiden voor de bouw. Met geld vanuit onder andere Fidesco Duitsland is toen een kapel gebouwd.



PETER EN TESSA

JANSEN

KIGALI, RWANDA

Start Cecydar

Nog voor de genocide had Daphrose de inspiratie gekregen om op straat aardappels te gaan verkopen. Een raar idee vond haar man. Ze waren een gezin dat in Rwanda hoog in aanzien stond. Cyprien had veel gestudeerd en was een kunstenaar die vele muziekstukken heeft geschreven en dansen heeft ge choreografeerd. Toch voelde Daphrose dat ze dit moest doen. Hierdoor kwam ze in contact met de straatkinderen die haar kwamen knuffelen terwijl anderen aardappels stalen. Ze wilde iets aan deze armoede doen en kwam samen met haar man op het idee om iemand in te huren die de straten door ging zoeken naar straatkinderen die ziek waren. Deze hadden het extra moeilijk. Het enige wat deze persoon deed was de kinderen naar het ziekenhuis brengen en ze voor de deur neerleggen. Later zijn hier nog twee mensen bij gekomen die de straatkinderen gingen leren lezen en schrijven. Ook de muziek en dans van Cyprien werd geïntroduceerd zodat een soort dagprogramma voor de kinderen werd gemaakt. Uiteindelijk is dit uitgegroeid tot het huidige straatkinderenproject Cecydar (Centre Cyprien et Daphrose Rugamba).





Wood-market



Familie le Drogo

Onze nieuwe plek

Een huis hebben we hier nog niet, we logeren nog in het centrum van de gemeenschap. Er is wel een huis waar we in zouden kunnen, maar dat staat nog leeg en er is geen keuken. De afgelopen dagen zijn wij druk bezig geweest met informeren naar prijzen van huisraad en meubels. Dat gaat niet helemaal zoals in Nederland waar je een Ikea binnen kunt stappen en uitgestalde producten kunt bekijken met bijbehorende prijzen, maar meer op z'n Afrikaans. Je komt ergens aan op een plek in de stad, heleboel ogen op je gericht omdat je blank bent en een aantal mensen die op je af komen om je rond te leiden langs de verschillende plekken waar dingen te koop zijn. Alles is te koop of te regelen. Prijzen kunnen over het algemeen ruim door de helft want vanwege onze huidskleur vraagt men overal de hoofdprijs. Voor iedere vierkante meter waar je vervolgens de auto kunt parkeren is er wel iemand verantwoordelijk die op het moment dat je weer wilt wegrijden de 200-500 franc komt innen aan parkeerkosten.

Andere vrijwilligers ter plaatse en het Cecydar project

Sinds een jaar zijn hier in Kigali ook het Franse gezin Thibault en Benedicte le Drogo met hun drie kinderen aanwezig. Wij kennen hen nog van de vormingsdagen met Fidesco dus het was heel leuk om ze hier weer tegen te komen. Benedicte werkt als psychologe bij het Cecydar project. Zij is er vooral om de meisjes, die in een apart huis verblijven op het terrein, te begeleiden in hun 1-jarig hersteltraject. De circa tien meisjes, die op het moment in het centrum verblijven, komen veelal uit de prostitutie en hebben een heel ander (en langer) traject nodig dan de jongens om ze terug in de maatschappij te integreren. De jongens zijn met circa 50 en verblijven hier over het algemeen een maand of drie voordat zij terug bij hun familie worden geplaatst. Thibault ondersteunt het management van het centrum door informatie

over de kinderen te verzamelen en in een database te gieten die gemakkelijk inzichten verschaft.

Vlak na onze aankomst mochten we getuige zijn van de eerste dag waarop de familie van de straatjongens werd uitgenodigd. Naast de vorming en onderwijs voor de jongens worden bij Cecydar ook vier dagen voor familie georganiseerd om hen voor te bereiden op de terugkomst van hun zoontje/ neefje/ achterneefje. Aan het einde van de eerste dag pakte een moeder de microfoon. Zij richtte zich met tranen in haar ogen tot haar zoontje om hem om vergeving te vragen, een heel ontroerend moment. In sommige gevallen mag een jongen direct mee naar huis met zijn familie, maar in dit geval beoordeelde het management dat het toch beter zou zijn voor moeder en kind om afzonderlijk de vorming en het onderwijs af te maken. Nog een paar weken en dan mag de betreffende jongen weer naar huis.

Kleine mogelijke projectjes rondom Cecydar

Om zelf ook iets te betekenen voor de straatkinderen van het project zijn wij alvast wat rond gaan snuffelen naar mogelijkheden. Op het terrein van Cecydar zijn naast de opvangcentra voor de jongens en voor de meisjes ook stallen voor kippen en koeien en een tuin waar groenten worden verbouwd. Precies de week dat wij kwamen was vanuit Cecydar een winkeltje geopend waar voornamelijk eieren en groenten worden verkocht vanuit de eigen productie om inkomsten voor de school te genereren. Peter bekijkt met het personeel van Cecydar hoe zij samen het kassasysteem kunnen verbeteren met een stukje software.

Een experiment waar Peter mee begonnen is, is het maken van bamboefluiten. Op het terrein van Cecydar groeit een flinke hoeveelheid bamboe. Dit wordt op het moment vooral gebruikt als constructiemateriaal voor schuttingen en hekken. Na het lezen van wat online instructies is Peter begonnen met het oogsten en drogen van mogelijk geschikte stukken bamboe. Hoe leuk zou het zijn om samen met de straatkinderen eenvoudige



RWANDA

FAMILIE JANSEN

Overleg met collega's



fluiten te maken zoals bijvoorbeeld een Bansuri-dwarsfluit of panfluit en om ze vervolgens muziekles te kunnen geven op deze zelfgemaakte instrumenten!

Het begin van de nieuwe missie

Zoals gezegd in het vorige missieverslag hebben we hier een bijzondere missie gekregen om dienstbaar te zijn en het leven te delen met de leden van de Gemeenschap Emmanuel in Rwanda. Het visum wat we hebben aangevraagd (en inmiddels ook voor een jaar gekregen!) is dan ook geen werkvisum, maar een visum voor missionarissen. Dankzij de theologie opleiding van Tessa konden we hier gebruik van maken. Heel concreet zijn de diensten aan de gemeenschap nog niet, dus we doen nu vooral waar mogelijk mee met de verschillende activiteiten en we leren de mensen kennen. Door onze drie kinderen om ons heen maken we makkelijk contact met de mensen hier. Door gewoon buiten te zitten terwijl de kinderen spelen is het aanknopen van kleine gesprekjes (in Engels, of gebrekkig Frans) heel gemakkelijk en laagdrempelig.

Onze opdrachtgever ter plekke is Albert Kayigumire, geboren en getogen in Kigali. Hij heeft een vrouw en vijf kinderen, waarvan één is geadopteerd na de genocide. Albert is verantwoordelijk voor het gemeenschapscentrum en voor de Gemeenschap Emmanuel van Rwanda.



Panfluit maken in de rimboe

Andere gemeenschapsactiviteiten binnen onze missie

In de Gemeenschap Emmanuel ga je op weg in het geloof met een huiskring. Wij zijn ook hier in Kigali toegevoegd aan een van deze groepjes van circa acht personen waarmee we lofprijzen en delen over onze weg in het geloof. Twee keer in de maand komen we samen in het huis van één van de leden van de groep. De eerste avond dat wij meededen werd het programma gewijzigd. We hebben met z'n allen in de kapel gebeden voor een echtpaar uit onze huiskring: Placid en Esperance. Placid is vanwege een operatie aan zijn nier naar India gereisd. Een ander lid van de Gemeenschap Emmanuel is mee gereisd om zijn eigen nier af te staan aan Placid, een heel bijzonder gebaar van naastenliefde.

Vanuit de gemeenschap hier in Kigali zijn ook verschillende gebedsgroepen die open zijn voor niet-leden om eenmaal per week een avond samen te komen. Op de dinsdagavond sluiten we ons aan bij de gebedsgroep in het centrum van de gemeenschap in de lokale taal, Kinyarwanda. Hier komen zo'n 500 mensen samen om te lofprijzen en om aansluitend aan een wisselende activiteit deel te nemen. Soms een inleiding/onderricht, soms een vragenlijst over geloof, soms 'bring & share' waarbij twee stuks van iets lekkers meegebracht dienen te worden: één voor jezelf en één voor je gesprekspartner. Doel is om de gemeenschap te versterken en samen verder te komen op de weg in het geloof. Op de woensdag gaan we naar een ander deel van de stad voor de gebedsgroep in het Engels. Hetzelfde laken een pak, maar dan in het Engels. Alles is beter te volgen en we zien het ook als een deel van onze missie om deze gebedsgroep te ondersteunen in hun activiteiten.

Onze kinderen

Met onze drie kinderen gaat het goed. Op aanraden van het Ledrogo-gezin hebben wij gekozen voor een internationale Montessori school waar hun kinderen alle drie ook naar toe gaan. Niek en Sem gaan hier met plezier naar toe. Onze kleine Eva blijft voorlopig dicht bij ons in een draagzak.

dienstbaarheid in rwanda



Kinderen in project Cecydar



Eerste schooldag van Niek en Sem



In het bejaardentehuis

Helemaal niet raar hier om je kind op je rug overal mee naar toe te slepen.

Bejaardentehuis

Onze kinderen waren ook mee bij een missie-activiteit naar een bejaardentehuis. Toen we werden gevraagd om mee te gaan, hadden we van de vertaler begrepen dat het de bedoeling was om je kinderen mee te nemen. Op de dag zelf bleek dat we het verkeerd begrepen hadden, maar vooruit de kinderen mochten mee. Hoewel in Nederland een verzorgingstehuis vrij normaal is, betekent een bejaardentehuis hier dat je door je familie in de steek gelaten bent en tegelijk wel echt hulp nodig hebt. Sommigen misten bijvoorbeeld een been, een ander was blind en stom. Vier zusters werken voor 30 ouderen en het stuk land en de beesten die zij bezitten. Een extra bezoek werd zeer op prijs gesteld. En zeker van kinderen....

Dank

Hartelijk dank voor uw steun. We vertrouwen erop dat u voor ons blijft bidden. Wij wensen u een Zalig kerstfeest.

Hartelijke groeten,

Peter en Tessa + Niek, Sem, Eva



Voor informatie of sponsoring:
Rooseveltlaan 2
2215 NX Voorhout



tel.: 0852-731732
info@fidesco.nl
www.fidesco.nl

Wat is FIDESCO

FIDESCO (samengevoegd van Fides (Geloof) en Coöperatie) is een internationale katholieke organisatie die in 1981 door de Gemeenschap Emmanuel in Frankrijk is opgericht. Fidesco zendt professionals over de hele wereld uit om bij te dragen aan de volledige ontwikkeling van de bevolking. Fidesco werkt altijd samen met de lokale kerk om juist de lokale ontwikkeling door kleinschalige projecten te stimuleren. Fidesco heeft meer dan 1600 vrijwilligers uitgezonden, waarvan 24 Nederlanders. Na een voorbereidingstraject gaan de vrijwilligers twee jaar op missie. Fidesco is als Internationale vrijwilligersorganisatie geaccrediteerd bij het Franse Ministerie van Buitenlandse Zaken en is verder lid van verschillende NGO platforms. In Nederland is Fidesco erkend als Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI). Giften zijn aftrekbaar van de belasting.



Hoe kunt u bijdragen?

Fidesco biedt u verschillende mogelijkheden om de missies van Nederlandse vrijwilligers of onze projecten financieel te ondersteunen. U kunt daarbij rekenen op onze discretie en verantwoording over de besteding. Steun ons via:

1) De antwoordcoupon

U dient deze volledig in te vullen en naar het hierop vermelde adres te sturen. Geef daarbij aan of het om een eenmalige donatie of om een periodieke overschrijving gaat.

2) Internet

Op de website www.fidesco.nl vindt u de mogelijkheid om via IDEAL op veilige wijze online te doneren.

3) Per bank

U kunt het geld rechtstreeks overmaken op bankrekening NL53 ABNA 0566 0142 97 t.n.v. Stichting Fidesco Nederland te Venlo o.v.v. de desbetreffende vrijwilliger of project.

Wij verzoeken u vriendelijk uw naam en adres onder vermelding van de desbetreffende donatie te mailen naar info@fidesco.nl of te sturen aan Stichting Fidesco Nederland in Voorhout. U kunt daarbij aangeven of u de missieverslagen wenst te ontvangen. Wij houden uw adres graag in ons adressenbestand, en zullen u twee keer per jaar op de hoogte houden van onze activiteiten.

Bij voorbaat dank,
Johannes Witt
Voorzitter Stichting Fidesco Nederland